

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (kolmas jaosto)
18 päivänä syyskuuta 2003

Asia T-221/02

Giorgio Lebedef ym.
vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio

Henkilöstö – Palkkaus – Matkakulut – Matkakulujen laskentatapa

Täydellinen teksti ranskan kielellä II - 1037

Aihe: Kanne, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan komission päätös, jolla muutettiin vuodesta 1996 tai 1997 lähtien menettelyä, jota käytetään vuosittaisen matkan kulujen laskemisessa matkan suuntautuessa Kreikkaan, siltä osin kuin kyseessä on Brindisin kautta kulkeva matkareitti, ja jossa kantajat vaativat heitä koskevien niiden palkkalaskelmien kumoamista, joilla täytäntöönpantiin kyseinen päätös.

Ratkaisu: Kanne hylätään. Kumpikin osapuoli velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Tiivistelmä

1. Henkilöstö – Kanne – Virkamiehelle vastaisen päätöksen käsite – Vuosittaisen matkan kulujen laskemisessa tapahtunut muutos, joka johtuu rautatieyhtiöiden tarjoamissa reiteissä ja hinnoissa tapahtuneista muutoksista – Päätöksen puuttuminen – Tutkimatta jättäminen – Palkkalaskelma, josta ilmenee vuosittaisen matkan kulujen muuttunut laskentatapa, joka on tehty tietyn reitin perusteella – Tutkittavaksi ottaminen

(Henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artikla; liitteessä VII olevan 7 artiklan 2 kohta ja 8 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta)

2. Henkilöstö – Kulukorvaus – Vuotuisen matkan kulut – Laskentaperuste – Tavanomainen lyhin ja edullisin reitti rautateitse – Käsite

(Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 7 artiklan 2 kohta ja 8 artiklan 2 kohta)

3. Henkilöstö – Kulukorvaus – Vuotuisen matkan kulut – Laskentaperusteena käytettävän reitin muutos – Velvollisuus kuulla kyseessä olevia virkamiehiä – Velvollisuuden puuttuminen

(Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 7 artiklan 2 kohta ja 8 artiklan 2 kohta)

4. Henkilöstö – Virkamiehelle vastainen päätös – Perusteluvollisuus – Sellaisen palkkalaskelman puuttuminen, josta ilmenee matkakulujen laskemisessa tapahtunut muutos, joka johtuu tarjolla olevissa reiteissä ja/tai hinnoissa tapahtuneesta muutoksesta – Velvollisuus esittää perustelut valituksen hylkäämisvaiheessa

(Henkilöstösääntöjen 25 artikla; liitteessä VII olevan 7 artiklan 2 kohta ja 8 artiklan 2 kohta)

1. Koska vuotuisen matkan kulut lasketaan henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 7 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan ja 8 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti sellaisen matkalipun hinnan perusteella, joka vastaa tavanomaista lyhintä ja edullisinta reittiä rautateitse asemapaikan ja lähtöpaikkakunnan välillä, vuotuisen matkan kulujen laskemisessa tapahtunut muutos, joka johtuu rautatieyhtiöiden tarjoamissa reiteissä ja hinnoissa tapahtuneista

muutoksista, ei ole seurausta yhteisön toimielimen päätöksestä muuttaa matkakulujen laskentatapaa tai -menettelyä, vaan se on seurausta henkilöstösääntöjen asian kannalta merkityksellisten säännösten suorasta soveltamisesta. Tällaista muutosta koskeva kumoamiskanne on siis jätettävä tutkimatta.

Sen sijaan palkkalaskelma, josta ilmenee henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 8 artiklan 1 kohdan nojalla tehty matkakulujen laskeminen, joka on tehty tietyn reitin perusteella, muodostaa henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun virkamiehelle vastaisen toimenpiteen, joka voi olla valituksen ja kanteen kohteena.

(ks. 21, 22, 24 ja 27 kohta)

Viittaukset: asia 262/80, Andersen ym. v. parlamentti, 19.1.1984 (Kok. 1984, s. 195, 4 kohta); asia 264/83, Delhez ym. v. komissio, 4.7.1985 (Kok. 1985, s. 2179, 20 kohta); asia T-64/92, Chavance de Dalmassy ym. v. komissio, 27.10.1994 (Kok. H. 1994, s. I-A-227 ja s. II-723, 20 kohta) ja asia T-7/94, Adriaenssens ym. v. komissio, 29.1.1997 (Kok. H. 1997, s. I-A-1 ja s. II-1, 29 kohta).

2. Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu vuotuisen matkan kulujen laskeminen on suoritettava kyseisessä liitteessä olevan 7 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luettelumakohdassa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, toisin sanoen siten, että perustana käytetään tavanomaista lyhintä ja edullisinta reittiä rautateitse. Tässä asiayhteydessä tavanomaisena reittinä on pidettävä asianomaisten virkamiesten asemapaikan rautatieyhtiön virallisessa hintataulukossa olevaa reittiä. Tämän reitin hintaa vastaava korvaus on henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 8 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukainen "junalipun hinnan perusteella" suoritettu korvaus, vaikka reittiin kuuluukin merimatka.

(ks. 39 ja 41 – 43 kohta)

3. Koska hallinnolla on virkamiehille vuotuisen matkan kulujen korvauksena maksettavan summan määrittelemisessä velvollisuus laskea matkakulujen kiinteämääräinen korvaus sellaisen junalipun perusteella, joka vastaa tavanomaista lyhintä ja edullisinta reittiä asemapaikan ja lähtöpaikkakunnan välillä, muutos matkakulujen laskemisessa johtuu suoraan asianomaisten virkamiesten asemapaikan rautatieyhtiön tarjoamissa reiteissä ja/tai hinnoissa tapahtuneesta muutoksesta. Koska matkakulujen laskeminen tapahtuu automaattisesti, ei ole olemassa velvollisuutta kuulla asianomaisia virkamiehiä ennen kuin heidän palkkalaskelmissaan vahvistetaan matkakulujen määrä uuden reitin perusteella.

(ks. 55 ja 56 kohta)

4. Hallintoviranomainen ei ole velvollinen perustelemaan virkamiestensä palkkakuitteja siltä osin kuin se soveltaa yleisesti sovellettavia säännöksiä, kuten henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 8 artiklan 2 kohdan mukaista vuotuisen matkan kulujen kiinteämääräisen korvauksen laskentamenetelmää siten, että sillä ei ole mitään harkintavaltaa. Kuitenkin jos virkamiehet katsovat, että nämä palkkalaskelmat ovat heille vastaisia päätöksiä, ja päättävät esittää valituksen, valituksen hylkäämisestä tehtyä päätöstä on perusteltava, koska tämän hylkäämispäätöksen perustelujen kuuluu vastata niiden palkkalaskelmien perusteluita, joita valitus koski.

(ks. 62 kohta)

Viittaukset: asia T-158/98, Bareyt ym. v. komissio, 8.11.2000 (Kok. H. 2000, s. I-A-235 ja s. II-1085, 78 kohta).